

er den anden Mulighed nu forspildt ved, at Forhandlingen er begyndt, thi midt under Forhandlingen at fremsætte Ændringsforslag er ugørligt, saa skal Forhandlingen jo ogsaa standses. Derfor fastholder jeg Tanken om Nedsættelse af Udvalg, og jeg skal derfor nu, da jeg ikke antager, at det kommer til at hindre en virkelig fri Diskussion om Sagen, fremsætte mit Forslag fra før om, at Behandlingen standses, og Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Formanden: Der er nu atter stillet Forslag om, at Behandlingen af den foreliggende Sag standses, og at den henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Forhandlingen vil nu komme til at dreje sig om dette Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Jeg havde tænkt at svare det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ganske kort. Nu er jeg delvis afskaaren derfra ved, at Forhandlingen nu drejer sig om Udvalgs Nedsættelse, og jeg skal nu holde mit Svar hertil.

Det ærede Medlem sagde nemlig, at et saadant Udvalg, som vi foreslaa, var ikke identisk med det, hans Meningsfæller foreslog i 1901, thi da var der ikke Tale om at udarbejde Lovforslag. Saadan har jeg ikke opfattet det. Der staar, at Udvalget skulde overveje Spørgsmaalet og eventuelt gøre Indstilling derom. Det opfattede jeg som en Indstilling om et Lovforslag. Det blev ganske vist ikke til Lovforslag, man nøjedes med at henvise Sagen til en parlamentarisk Kommission, men det er et nøjagtigt Præcedens til det, her foreslaas.

Jeg skal kun sige til det ærede Medlem — det maa jeg vel nok gøre indenfor denne Ramme —, at vi heller ikke anse en saa midlertidig Ordning som vort Forslag for fuldt tilfredsstillende. Det erkende vi, og derfor have vi ogsaa samtidig forelagt et Forslag om en større og varigere Omordning. Men det ærede Medlem kan ikke bebrejde os, at vi ere villige til at gaa med dertil, skønt vi ikke anse det for fuldt tilfredsstillende, eftersom det ærede Medlem selv i Fjor Efteraar gik med dertil. Og det har ogsaa gjort os dristigere til at forelægge dette Forslag, idet vi vidste, at i alt Fald paa et vist Tidspunkt i Fjor Efteraar var der en Villighed hos det ærede Medlem selv til at prøve Vejen med den midlertidige Ordning, naar man

ikke kunde komme anden Vej — under visse Forudsætninger.

Jeg skal for øvrigt ikke forlænge Debatten. Jeg skal udtale min Glæde over, at det ærede Medlem erkender, at skulde vi nu til en Grundlovændring, maa vi have Kvinderne med, og at Spørgsmaalet om Valgrets alderens Nedsættelse i hvert Fald til 25 Aar maa tages op. Jeg skal ogsaa udtale min Tilfredshed med, at det ærede Medlem erklærede, at hans Interesse for Omvalgsinstitutionen er bleven endnu større efter sidste Valg end tidligere, da han ogsaa har udtalt sig sympatetisk om den Sag. Jeg skal saa slutte med Haabet om, at den Vej, som det ærede Medlem har anvist, selv om den ikke tilfredsstiller os, dog maa føre til en Løsning.

Jeg tror for øvrigt ikke, at disse 2 Dages Debat om denne Sag har været spildt. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) maatte forlade Salen; han skulde ud til en vigtig Konference, jeg tror i Anledning af de franske Parlamentarikers Besøg, som synes overhovedet at give hele denne Rigsdag sin Berettigelse. Han bad mig derfor om ikke at svare ham, da han ikke kunde replicere, og skønt jeg ellers havde haft et og andet at sige til ham og vistnok vilde have været i Stand til at stille hans Udtalelser i en rigtigere Belysning, skal jeg give Afkald derpaa, men ogsaa i dette Tilfælde udtale min Glæde over, at det sidste Ord fra Højres Ordfører var en Udtalelse om en Villighed til, hvis man ikke kunde komme anden Vej, saa at gaa den Vej, Højre var inde paa for nogle Aar siden, nemlig en midlertidig Valgordning, naar man fik Sikkerhed for, at det ikke vilde udskyde den endelige store Grundlovforandring. Det har man fra vor Side Sikkerhed for, eftersom vi rejse Spørgsmaalet endog samtidig, det viser, at vi ingenlunde ønske det udskudt, men ønske den store Grundlovreform fremmet saa hurtigt som muligt.

Røde: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har jo erklæret, at han ikke ønsker at stille noget Ændringsforslag til det af Socialdemokraterne indbragte Forslag. Han motiverede det ved, at han derigennem kun kunde udtrykke sin og et Mindretals Holdning i Sagen. Men Forholdet er jo for Øjeblikket her i Tinget det, at ingen Ordfører for nogen Gruppe kan udtrykke mere end sin og et Mindretals Holdning. Men hvis